

Sedmikráska

Nedvědi

1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký
druhému se ptal, zda na něj myslí, vzpomíná, má-nemá rád.
2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.
R: Chvíli si myslíš, že svět stratil tvar,
prostor se zúžil na má dáti - dal,
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,
jak zapálený trsy trav.
3. Uschla kytky na kamenech, vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček, ze kterých ti po večerech čet'.
R: , 4.=1.